

Посочванието съ пръстѣ, **и** суетнитѣ думи,
(10) И отваряш душата си на гладниитѣ,
 И наситиш утѣснената душа;
 Тогазъ свѣтлина ще ти изгрѣва въ тъмнината,
 И мракътъ ти ще бѣде като пладнѣ.
(11) И Господъ ще те води всякога,
 И ще насичава душата ти въ бездѣлїе,
 И ще дѣде сила на коститѣ ти;
 И ще бѣдешъ като градина напояваема,
 и като водниѣ источникъ;
 На който водитѣ не прѣсѣкуватъ.
(12) И отъ тебе **роденитѣ** още сыградатъ ветхитѣ заустѣния;
 Ще възстановишъ основанията на много родове;
 И ще се наречешъ видателъ на развалинитѣ,
 Поправителъ на патища за население.
(13) Ако тегиши назадъ ногата си
 Да не правишъ щенията си въ сѣбота,
 въ святитѣй мой день,
 И наречешъ сѣботниитѣ день наслаждение,
 Свѣтъ Господу, честентъ,
 И го почиташъ, безъ да слѣдвашъ своитѣ си патища,
 Нито да търсишъ въ него своето си щение,
 нито да говоришъ свои си думи,
(14) Тогазъ ще се наслаждавашъ въ Господа;
 И сазъ ще ти направя да бѣдишъ по високитѣ земни мѣста,
 И ще ти нахранишъ съ наслѣдїето на отца ти Якова;
 Защото устата Господни казахъ това.

ГЛАВА 59.

Ето, аржката Господня не се е сиратила да не може да спасе,
 Нито ухото му натегнало да не може да чуе;

и Псал. 12; 2; 18
 о Гл. 61; 4; 18
 и Гл. 56; 21
 р Иовъ 22; 26
 е Втор. 32; 13; 33; 29
 и Гл. 1; 20; 40; 5;

Мих. 4; 4; 2
 а Числа 11; 23
 50; 2
 б Гл. 1; 15
 е Иовъ 15; 35

(2) Но беззаконната ви турихъ разлѣчениа между васъ и Бога вашого,
 И грѣховетѣ ви скрихъ лицето му отъ васъ за да не чуе.
(3) Защото брѣдѣтъ ви са осквернени отъ кръвъ,
 И прѣститѣ ви отъ беззаконїе;
 Устнитѣ ви думатъ лъжи;
 И прѣговоря зло.
(4) Никой не вика за правдата нито се сѣди по истина;
 Уповаватъ на суетата, и говорятъ лъжи;
 Зачуватъ злоба, и раждатъ беззаконїе.
(5) Василискови яйца мѣчатъ,
 И тъкатъ нишка пачна.
 Които яде отъ яйцата имъ умира;
 И ако счупи нѣкое, излазя ехидна.
(6) Нишкитѣ имъ не ставатъ за дрехи,
 Нито ще се облѣкатъ отъ дѣлата си:
 Дѣлата имъ сѣ дѣла беззаконни,
 И дѣннїето на насилството е въ рацѣтъ имъ.
(7) Новѣтъ имъ тичатъ къмъ злото,
 И сѣбнѣтъ да пролѣятъ неповинна кръвъ;
 Размишленїята имъ сѣ размишленїя беззаконни:
 Заустѣние и истрѣбление има въ патищата имъ.
(8) Тѣ не знахтъ пѣтѣтъ на мирѣтъ;
 И нѣма правосѣдїе въ стѣпкитѣ имъ:
 Сами си искривихъ патищата си:
 Всякой който ходи въ тѣхъ не знае миръ.
(9) За това сѣдѣба е далечъ отъ насъ,
 И правдата не стига до насъ,
 Чекаами видѣлиизъ, а ето тъмнина,
 Сияние, а ходимъ въ мракъ.
(10) Пипами сѣбната като слѣбнитѣ,
 И пипами катонѣни които нѣматъ очи:
 Въ пладнина се приплavamo като въ нощъ;
 Верѣдъ тѣлоти мѣста сѣмъ като мъртви.
(11) Всички режемъ като мечки,
 И непрѣстанно стеномъ като глѣби:

Псал. 7; 14
 е Иовъ 8; 14, 15
 д Прит. 1; 16
 3; 15
 е Псал. 125; 5
 Прит. 2; 15
 е Иер. 8; 15

е Втор. 28; 29
 5; 14
 * Или, дебела тъмнина.
 и Гл. 38; 14
 7; 16